

În vremea de-ncercare...

Danab

M-ai întărit în vremea de-ncercare
Și mi-ai vorbit cu glas duios și blând...
Din ochi, când îmi curgeau lacrimi, amare,
Cu sufletu-ntristat pân-la mormânt,

Priveam doar cerul.. poate doar o rază
Gândeam că va veni.. și mângâiat
Să fiu.. dar cerul, norii și-i brăzdează
Peste pământul inimii-ncercat!

Doream mereu ca să am biruința
Să sufăr..o.. eu nu vroiam deloc
Ținându-mă pe braț, mi-ai spus "ființa
Se curățește doar prin al Meu foc!

Și orice încercare care vine
E dată numai spre folosul tău...
Încrede-te și azi, deplin în Mine,
Căci nu te las atunci când este greu...

Nu te va arde focul încercării
Și nici un fir de păr nu-ți va fi ars...
Privește doar mereu în largul zării:
Cine-ți păzește oare, al tău pas?

Nici apa în furtuna cea adâncă
Talazurile de le-ar ridica...
O, nu te teme! Ești aici, pe Stâncă
Te țin de mână.. Nu te clătina!

Eu te-am născut la Golgota-n durere...
Ca să ai viața și să porți un nume...
Și te păzesc de rău și de cădere!
Că nu-s cuvinte ca să îți pot spune,

Cum te-am purtat pe Braț de rugăciune..
Tu vino azi! Adu-Mi închinăciune!"

Daniela Baniță